

APEU
DE CARRER

CATALINA
Gayà

DANNY GAMINAL

► Turistes travessen la plaça de Lesseps al costat de les tanques de les obres paralitzades de la L-9, ahir.

De l'estació al parc Güell

Divendres passat, a les sis de la tarda, a l'andana del metro de la parada de Lesseps solament hi havia turistes. Tots parlaven del parc Güell. Dissabte, a les dues del migdia, el mateix: una andana plena a vessar de francesos, russos, alemanys i algun català. Es notava la procedència dels congregats perquè, en aquest pas de la primavera freda a la primavera calenta, els primers optaven per l'estiu en qüestió de vestimenta. Ahir al matí vaig tornar a la plaça de Lesseps quan ja la primavera era gairebé estiu per a tothom. Els turistes van a aquesta estació de metro seguint les indicacions de la web oficial del parc i jo volia veure si aquesta plaça d'usos tan diversos –i tan polèmica– havia incorporat el turisme.

Ahir els turistes sortien del metro i es topaven amb dues senyeres penjant de dos balcons de la Casa Ramos i amb un cartell en forma de fletxa que indicava el camí al parc. En direcció oposada, Gran de Gràcia i l'Espai Jove Gràcia.

Els turistes que es dirigien al parc Güell ignoraven la plaça. Caminaven entre la gespa i les tanques de les obres de la futura estació de la línia 9 del metro i no se sortien del camí. Simplement no veien la plaça: ana-

ven en fila índia seguint el rastre del protector solar. Als costats, la plaça de Lesseps vivia un diumenge al matí de sol. Uns jubilats jugaven a la petanca darrere de l'auditori amb grades a l'aire lliure, on unes noies llegien sense fer cas de Barcelona.

A l'aerobús, el Fòrum es presenta com l'empremta postmoderna de Barcelona. La plaça de Lesseps és de pel·lícula futurista. Cada persona té un racó que és, al seu torn, una bombolla. De fet, els mateixos turistes

Els turistes passen per Lesseps en direcció al parc Güell ignorant la plaça

enfilaven el camí cap al parc en la seva bombolla, ignorant que estaven trepitjant un territori que homenatja **Ferdinand de Lesseps** i que aquest territori és una plaça.

Al nord, als voltants de l'església dels Josepets i de la Biblioteca Jaume Fuster –plena ahir d'estudiants, opositors, lectors de diaris– hi vivia el barri. Una família jugava amb una baldufa a prop del parc infantil. El pare s'ho passava tan bé com

els nens. Un home que s'ho mirava de lluny s'hi va acostar. Parlava amb un accent de castellà après al carrer. Els pares deixaven que l'home expliqués la seva tècnica i a la filla l'hi funcionava. L'home somreia durant una estona.

Un estudiant aprenia a cargolar un cigarret al darrere d'uns rosers salvatges, preciosos. Una àvia que vigilava el son d'un nadó se'l mirava de reüll mentre un nen preguntava a sa germana com havia conegut la seva amiga. «Patinant, per aquí», li va dir ella i tots tres van començar a jugar.

És curiós com aquestes tanques del metro, que són el malson dels veïns des de fa anys, es converteixen també en els murs involuntaris dels dos universos de les dues Barcel·lones, la que viuen els veïns i la dels que hi són de visita.

A la sortida del metro, penjant de les tanques, hi havia ahir una pancarta que reivindicava: «Lesseps fora tancs», i informava d'una assemblea que va tenir lloc el 16 de maig.

Dos turistes francesos que disabte van veure el comiat d'**Abidal** al Camp Nou tenien clar que la senyalització cap al parc Güell era perfecta. De fletxa, en fletxa, i en 10 o 15 minuts, al parc. ¿Havien vist la plaça? «¿Quina plaça?», responien. A l'estació, per cert, hi ha una màquina expendedora de mida gegant. S'anuncia com un supermercat «super ràpid». Aquesta sí que és l'empremta del turisme. Està sota terra. A la plaça, no hi ha *souvenirs*. ≡